

ORAL ÇALIŞLAR

oral.calislar@posta.com.tr

Orhan Pamuk'la karantina günleri

Orhan Pamuk ve hayat arkadaşı Aslı Akyavaş'la "karantina günleri"ni nasıl geçirdikleri üzerine sohbet ettik. Günleri nasıl geçiyor? Yardımcıları da bir süreliğine izinli olduğuna göre ev işleri de hayatlarına eklenmiş durumda. Orhan büyük merak, heyecan ve endişeyle COVID-19'un yayılmasını, Türkiye ve dünya ekonomisindeki iniş-çıkışları izliyor.

Ne yapıyorsun?

Veba Günleri adlı romanımı bitirmeye çalışıyorum. Roman, 1901 yılında geçen üçüncü veba pandemisi hakkında. Yaşamakta olduğumuz şeylere benzer şeyler. Dört yıldır düşünüyorum, kuruyorum. Böyle

bir şey hesapta yoktu ama böyle bir şeyin olabileceğini ben biliyordum. Bill Gates'in makalelerinden haberdardım.

Günler nasıl geçiyor?

Durmadan çalışıyoruz, akşamları sinema seyrediyoruz. Evi ikiye böldük, herkes kendi tarafının temizliğini yapıyor. Çamaşır makinesini kullanmadan küçük küçük şeyleri leğene atıyorduk, elde yıkıyorduk. Fakat sonra işler ciddileşti. Ev işi önemli değil ama ben kendi ev işimi yapıyorum. Herkes kendi işini yapıyor. Sizler nasıl yapıyorsunuz ev işlerini?

Yeni bir icat yaptık.

Evi kendi kendine süpüren bir robot süpürge edindik. Tencere büyüklüğünde dolaşiyor evde.

Aaa duvara çarpan oyuncaklar vardır hani... Altında yuvarlak dönen tekerlekler mi var?

Fırçaları var, pırl pırl ediyor.

Ama ben yerleri silmeyi seviyorum, itiraf ediyorum. Yazın durum ne olur ne düşünüyorsun?

Salgın kontrol altına alınacak diye düşünüyorum.

Ben ilaçtan umutlu değilim doğrusu. Ama yazın azalır diye düşünüyorum.

Akşam sinemalarınızı merak ettik.

Aslı Hanım'a yalnız sağlık çalışanı olduğu için değil, aynı zamanda güzel filmleri seçtiği için kendisine alkış yapıyoruz. Seçip tekliflerini yapıyor, sonra karar veriyoruz.

Sen seyirci durumundasın yani.

Ben film seyrederken duramam. Yarım saat sonra biraz Wikipedia'ya bakayım derim. Seçtiğimiz filmin Wikipedia'daki maddesine bakarım. Aslı'ya anlatırım. Bana da düşen budur.

Apple TV var mı sizde? Criterion Collection var orda. Çok film var, şaşkınlık içerisindeyim. Eskiden Sinematek vardı, bütün filmleri bir elde toplamışlardı, şimdi bütün dünyanın bütün filmleri hizmetimizde. Antonioni'ler, Monica Vitti'ler, ama bazen fazla entelektüel ve sıkıcı olabiliyorlar.

Benim New Yorklu kimliğim de var. Orayı da üzüntüyle izliyorum. Columbia Üniversitesi'nde bir sömestr ders veriyorum. Bizim dersler de tatile girdi. Öğrenciler gitmek istemedi. Ama gittiler. Bu olay çok acı verdi herkese.

İzolasyon günlerinde kitaplara olan ilgi arttı mı sence?

Aslı, geçen gün karşıya gitti, Bağdat Caddesi'nde her yer kapalıymış, bir kitapçı açılmış, ama millet kitapçıya da gidemiyor, kitapçıda da virüs olabilir ne yazık ki. Online satışlarda çok artış var ama normal kitap satışını karşılamıyor. Aslı ile konuşuyoruz aramızda. "Ne olsun istersin?" diyoruz birbirimize. Şehirde vitrinlere bakarak yürümek ve istediğim bir yere girmek benim için büyük bir zevk. Hayatın en güzel şeyiymiş kitapçıya girmek, müzeye girmek, kültür yerine girmek, kalabalıkta yürümek. Bunları istiyoruz.